

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010170
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6214010170.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.marca 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného L. L., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. , konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/24/2014 zo dňa 28.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/24/2014 z 28.11.2016 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., P. N. XX/XX,

podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 a § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 700,- (sedemsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd u k l a d á náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu súd u k l a d á aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/24/2014 zo dňa 28.11.2016 bol obž. L. L. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 10.05.2014 o 02.35 h v R. U. ako vodič osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz, ev. č. F. H. riadil motorové vozidlo na ceste I/75 smerom na obec Príbelce, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Veľký Krtíš, kde sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol a keď bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskeму vyšetreniu krvi na alkohol, bezdôvodne odmietol bez toho, aby bol ohrozený jeho život a zdravie.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 289 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm.j/ , § 38 ods. 3 a § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. , § 50

ods. 1 Tr.zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 3 roky.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu podal odvolanie obž. L. L..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí a tento považuje za nezákonný. V odvolaní potom uviedol, že ku skutku, ktorý sa mu klade za vinu, sa nepriznal, z toho dôvodu, že tento skutok nespáchal. Opakovane poukázal na to, že príslušníci PZ v inkriminovaný deň nepostupovali podľa praktických pokynov pre príslušníkov PZ, vyplnili len tlačivo o objasňovaní priestupku aj to nezrozumiteľne, popreškrťovali ho a nevyplnili ho úplne. Ďalej dal do pozornosti krajskému súdu, že naviac na základe rozhodnutia policajtov mu bol zadržaný vodičský preukaz, ktorý mu bol následne odvolacím orgánom vrátený, kde aj odvolací orgán uviedol, že prvostupňový správny orgán nesprávne posúdil stav konania, keďže išlo len o dôvodné podozrenie. Taktiež dodal, že tvrdenie príslušníkov polície, že ho vyzvali, aby sa podrobil lekárskeho vyšetreniu na alkohol nie je pravdivé, takáto výzva z ich strany nezaznela. Podľa jeho názoru výpovede príslušníkov boli vopred naučené, tendenčné a preto sú nezákonné. Podľa jeho názoru skutok, ktorý sa mu klade za vinu, nebol dokázaný, teda nebolo dokázané, že by vykonával činnosť pod vplyvom návykovej látky a preto vznikajú pochybnosti, že sa skutok stal a preto sa domáha toho, aby bol spod obžaloby postupom podľa § 285 písm.a/, c/ Tr.por. oslobodený.

Krajský súd vo veci nariadil verejné zasadnutie, na ktoré sa však obžalovaný L. L. nedostavil, ospravedlnil ho na tomto zasadnutí jeho obhajca, ktorý v záverečnom návrhu uviedol, že aj keď sa nepodarili rozpory vo výpovediach svedkov a obžalovaného odstrániť, je toho názoru, že slovo policajta nemá väčšiu váhu, ako slovo iného svedka a preto v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, mal byť tento spod obžaloby oslobodený. V prípade, ak by súd dospel k inému právnomu záveru, obhajca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, keďže tento je nezákonný a neprimerane prísny.

Prokurátor na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolanie odvolateľ a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, ale len pokiaľ ide o výrok o uloženom treste.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. a § 2 ods. 12 Tr.por.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, že uvedenou trestnou vecou sa krajský súd zaoberal už druhýkrát, pričom prvé rozhodnutie okresného súdu vo veci zrušil svojím uznesením sp.zn. 2To/69/2015 z 13.08.2015 a prikázal okresnému súdu doplniť dokazovanie, ktorý v intenciách tohto zrušujúceho uznesenia doplnil dokazovanie jednak aj konfrontáciami svedkov a obžalovaného, ako aj svedkov navzájom a taktiež aj znovu dopyčul jednotlivých svedkov k veci.

Okresný súd všetky tieto dôkazy správne a dostatočne podrobne rozviedol v odôvodnení svojho odsudzujúceho rozsudku, krajský súd sa s týmito závermi a hodnoteniami týchto dôkazov v plnom rozsahu stotožňuje, preto v podstate na ne odkazuje s tým, že vo svojom rozhodnutí ich už bližšie hodnotiť nebude, keďže tak dostatočne presvedčivo urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Tak, ako vyššie uviedol krajský súd v tomto smere považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný a zodpovedajúci stavu konania, obrana obžalovaného o tom, že nebol dostatočným spôsobom poučený, resp. že sa nepodrobil odberu krvi, lebo ho na to príslušníci upozornili, je podľa súdu irelevantná, pretože je všeobecne v spoločnosti známe, že odmietnutie fúkať v prípade zastavenia vodiča, automaticky znamená skutočnosť, ako keby vodič bol pod vplyvom alkoholických nápojov, na takéto vedomosti nie je potrebné nejaké špeciálne poučovanie vodičov a pokiaľ obžalovaný o tejto skutočnosti nemal vedomosť, tak platí v tomto smere zásada, že neznalosť neospravedlňuje.

Možno okresnému súdu zásadne vytýkať len tú skutočnosť, že pri novom prejednávaní a rozhodovaní vo veci ukladal obžalovanému iný trest, ako v pôvodnom konaní, kde rozhodoval rozsudkom 3T/24/2014 zo dňa 30.04.2015, kedy obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 700,-€, náhradný trest vo výmere 2 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov. Pri novom rozhodovaní a to na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2016 už však obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, so skúšobnou dobou na 1 rok a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 roky, čo je prísnejší trest ako ten, ktorý mu uložil na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2015.

Tak, ako bolo vyššie uvedené, aj prvýkrát aj teraz sa odvolal voči tomuto rozsudku len obžalovaný, teda platí zásada, že v prípade odvolania obžalovaného sa tento nemôže dostať do horšieho stavu, ako pri pôvodnom odsúdení. Teda Okresný súd Veľký Krtíš pri novom rozhodovaní na hlavnom pojednávaní dňa 28.11.2016 nemohol obžalovanému uložiť prísnejší trest, ako tak urobil dňa 30.04.2015. Ak sa tak však stalo, tak došlo k porušeniu ustanovení Tr.zákona a toto musel potom odvolací súd svojím rozsudkom napraviť, keď postupom podľa § 321 ods. 1 písm.d/, e/ ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil.

Potom, keď krajský súd rozhodoval vo veci sám, tak obžalovanému uložil taký istý peňažný trest ako pri pôvodnom odsúdení zo dňa 30.04.2015 a teda peňažný trest 700,-€ a náhradný trest vo výmere 2 mesiace, keďže tak ako bolo už uvedené, vinu obžalovanému považoval aj krajský súd už v danom štádiu trestného konania za úplne preukázanú a preto aj zákonnú.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, tu krajský súd tento trest zákazu činnosti obžalovanému zmiernil z pôvodných dvoch rokov, ako mu ho uložil okresný súd dňa 30.04.2015 len na jeden rok, keďže už od skutku, za ktorý bol obžalovaný stíhaný, došlo takmer pred 3 rokmi, za toto obdobie obžalovaný mal vodičský preukaz s výnimkou jedného mesiaca, kedy ho mal zadržaný, preto podľa názoru odvolacieho súdu ukladanie prísneho, resp. prísnejšieho trestu zákazu činnosti už nevedlo k náprave a prevýchove, bolo by to skôr represívne a kontraproduktívne.

Z týchto dôvodov preto potom krajský súd čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného a zmenil pôvodný odsudzujúci rozsudok len vo výroku o treste zákazu činnosti s tým, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom považoval za nezákonný, keďže došlo k porušeniu ustanovenia, že sa obžalovaný nemôže len v dôsledku svojho odvolania dostať do horšieho postavenia, ako v pôvodnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.